

SOÓS ATTILA

Család

1.

*Marika, minek remélni, ha tervezek,
a fában báb a féreg,
körbefogja előbb a semmi,
felkel az ösztön és megreped.
Ferde kulccsal nyílik az udvar,
kettőt kattan és elakad,
örként int a rozsdá rajta,
járjon a lyukban a fordulat.*

2.

*Sziklaház alatt hangos a hajnal,
barlang áll mohazöld falakon,
a goromba álom vaspórázon,
ha etetném végre, belém harap.
Órvény húzza a patkány farkát,
csattog az ér medrében a rák,
akik alusznak, azok hallják,
a sodrás fölött kelnek a fák.*

3.

*Kecskelábon gond a bánat,
bokáján csüng az indulat,
ketten botlanak nagyapában,
ütéssel méri a jobb a balt.
Tengeri széltől fehér a liget,
édes port szór a kaptár elé,
a vizekre vissza este siet,
ha tövisként áll a malomkerék.*

4.

*Utolszor nevezem Deltejének
babszem súlyon a vágy madarát,
dolgaim reggel helyet cserélnek,
egyik a másikkban látja magát.
Marika mélyén több kín feszül,
nyomja a baj két közepét,
rovarnyi árnyék ring belül,
feje foltja a fénytől sötét.*

5.

*Kicsapja gőzét a vadszömörce,
szagától megrázkódik a part,
boldog a birka, mérget legelne,
tépi, hasítja gyomrát a sav.
Elnézem innen, hogy csapkod a lélek,
amit szélesre nyit, az nem beszél,
ha feláll a földről, görbe a lényeg,
mint lehajló ágon a nyálkás levél.*

6.

*Fentről parányi, ami lent akarát,
mert nem igazak a fürge terhek,
el nem felejtí, aki párban kutat,
egyenként számolva idegenek.
Kútforrásnak látom a házat,
úszik benne a fájdalom,
észreveszi a zümmögő lázat,
kőre tapad békalábakon.*

7.

*Marika szegény, mert ott vagyok,
ahol a támaszra nincsen gondolat,
nem hordnak hasat az angyalok,
de hólyagok nőnek a szárnyuk alatt.
Félelem hajtja a kényszert előre,
fénye kemény és folytonos,
ami még nincs is, kisarjad belőle,
ideje ezért viszonylagos.*

8.

*Üldőső bent, ami készítet,
elporlik egészen, a rend alakul,
tagadó nehezeke a részlet,
mégis a semmin járni tanul.
Ne dagasszad, a csend üres,
felölti szigorral a viselet,
ha elveszített, majd megkeres,
sűrű csomót oldoz a felelet.*

9.

*Értelmem szeretni visszafele,
magamat fel nem foghatom,
a száraz gyökérnek is van teje,
rügvet itat, azt hallgatom.
Mindene nélkül szép, ami látszik,
a felkent bűnök fáznak pucéran,
csak koccan a világ, nem játszik
Marikával háborgatlan imában.*

(Ráolvasás)

*Viszek is, hagyok is,
szedem a harmatot,
eressz ki mosdani napkeletre,
vizet vetek, egy szem, két szem,
sületlen pogácsa, szenes kópárna,
nincs itthon az, kire rámutatok,
aki ezt mondja, köpjön hármat,
térj meg, térj meg, gyikocská,
a föld meglátott, kiterítem,
általjárni segíts.*